

Referat nr. 8 wygłoszony 17.09.2020r na II Zjeździe Formacji Niepodległościowej

Dr Andrzej Anusz

KONWENT ŚWIĘTEJ KATARZYZNY – NAJWAŻNIEJSZE FAKTY

Inicjatywą, która bezpośrednio doprowadziła do powstania Konwentu świętej Katarzyny było powstanie po przegranych przez ugrupowania centroprawicowe i patriotyczne wyborach

parlamentarnych jesienią 1993 roku Sekretariatu Ugrupowań Centroprawicowych.

S U C - Sekretariat Ugrupowań Centroprawicowych - powstał 14 października 1993 roku. Akces do niego zgłosiły: Chrześcijańska Demokracja - Stronnictwo Pracy, Porozumienie Centrum, Porozumienie Ludowe, Porozumienie Regionalne Ruchu dla Rzeczypospolitej (późniejsze Zjednoczenie Polskie), Ruch Trzeciej Rzeczypospolitej, Stronnictwo Wierności Rzeczypospolitej - KSN; wsparcia udzieliły NSZZ „Solidarność” i Porozumienie Niepodległościowych Organizacji Kombatantkich, Sekretariat tworzono także przy współudziale członków Chrześcijańskiej Demokracji, Ruchu dla Rzeczypospolitej, Unii Polityki Realnej i Zjednoczenia Chrześcijańsko-Narodowego.

21 października 1993 roku SUC skierował apel do działaczy i sympatyków centroprawicy w Polsce o aktywność w staraniach o integrację.

22 października 1993 roku Sekretariat zwracał uwagę na odradzanie się tendencji imperialnych w Rosji.

12 listopada 1993 roku przedstawiciele PC i PL wchodzący w skład SUC podpisali wspólny komunikat z prezesem ZChN. Poinformowali, że występują z Sekretariatu, aby tworzyć wraz z ZChN i KK Koalicję Przymierze dla Polski.

W listopadzie 1993 roku SUC podjął decyzję o zorganizowaniu **5 grudnia 1993 roku** I Ogólnopolskiej Konferencji Centroprawicy w Krakowie na temat przyszłej konstytucji. Podczas konferencji referaty wygłosili: senator Piotr Łukasz Andrzejewski („Solidarność”), Leszek Piotrowski (PC), Stanisław Michalkiewicz (UPR) i Kazimierz Barczyk (ZP), który był głównym organizatorem wszystkich krakowskich konferencji,

Powołano Społeczną Komisję Konstytucyjną, do której weszli między innymi Andrzej Rościszewski, Barbara Niemiec, Zbigniew Romaszewski, Jan Olszewski, Piotr Łukasz Andrzejewski, Kazimierz Barczyk, Andrzej Bentkowski, August Chełkowski, Józefina Hryniewicz, Leszek Jankowski, Stanisław Krukowski, Krzysztof Piesiewicz, Andrzej Smirnow, Tomasz Strzembosz, Stanisław Szczuka, Jacek Trznadel. W pracach komisji

uczestniczyli przedstawiciele SUC: Tomasz Jackowski, Jan Parys, Wojciech Ziemiński. Komisja zobowiązała się przygotować Obywatelski Projekt Konstytucji.

12 stycznia 1994 roku na czele Komisji stanął przewodniczący NSZZ „Solidarność” Marian Krzaklewski, głównym koordynatorem prac Komisji został dziekan Warszawskiej Rady Adwokackiej Andrzej Rościszewski. Po ogłoszeniu też projektu konstytucji liczne uwagi zgłosiły poszczególne regiony „Solidarności”, Komisja Krajowa i jej prezydium, a także SUC. Projekt wraz z poprawkami, konsultowany z przedstawicielem Episkopatu, przyjęła i zatwierdziła 22 czerwca 1994 roku w Gdańsku Komisja Krajowa „Solidarności” na specjalnym posiedzeniu z udziałem przedstawiciela SUC.

Na posiedzeniu w dniu **16 grudnia 1993 roku** SUC postanowił zwołać na **29 stycznia 1994 roku** do Krakowa II Ogólnopolską Konferencję Centroprawicy pod hasłem „Samorządność III Rzeczypospolitej”. Podczas konferencji referaty wprowadzające do dyskusji wygłosili: August Chełkowski (senator „Solidarności”, były marszałek Senatu), Grzegorz Palka (prezydent Łodzi, ZChN), Lech Pruchno-Wróblewski (UPR), Adam Glapiński (PC), Henryk Klata (ZChN), Stefan Pastuszewski (ChD-SP), Witold Świtalski (ChD-SP), Kazimierz Barczyk (ZP), Barbara Bubula (ZP).

W okresie styczeń-maj 1994 roku SUC zajmował się pracą nad Obywatelskim Projektem Konstytucji.

26 marca 1994 roku odbyła się III Ogólnopolska Konferencja Centroprawicy w Krakowie na temat „Gospodarka i społeczeństwo”. Referaty wygłosili: Adam Glapiński, Józefina Hryniewicz, Marcin Libicki, Dariusz Grabowski, Andrzej Wieczorek, Sławomir Dąbrowski, Waldemar Pernach, Lech Pruchno-Wróblewski, Piotr Wójcik, Kazimierz Barczyk.

27 marca 1994 roku SUC wezwał „rząd Polski do podjęcia odpowiedniej akcji na terenie międzynarodowym, zmierzającej do demilitaryzacji Królewca (Kaliningradu) i zapewnienia bezpieczeństwa krajom nadbałtyckim”.

Wiosną status organizacji wspierających SUC uzyskały: Ruch dla Rzeczypospolitej (Jana Olszewskiego) i Instytut Wolności Ekonomicznej i Politycznej, które już od kilku miesięcy uczestniczyły w konferencjach krakowskich.

3 maja 1994 roku w całym kraju przedstawiciele SUC wzięli udział w obchodach rocznicy Konstytucji 3 Maja.

8 maja 1994 roku SUC zaapelował o powrót Polaków z Kazachstanu „Nie wolno nam odwracać się dłużej od naszych rodaków w Kazachstanie, tym bardziej że ich przyszłość wydaje się być zagrożona przez tamtejszy wzmagający się nacjonalizm. Pamiętajmy, Naród Polski jest jeden niepodzielny”.

19 maja 1994 roku SUC poparł działania NSZZ „Solidarność” i wezwał do wzięcia udziału w manifestacji zaplanowanej na 27 maja w Warszawie.

6 czerwca 1994 roku odbyła się konferencja prasowa SUC na temat programu niezależnych obchodów 50-lecia akcji „Burza” i Powstania Warszawskiego.

25 czerwca 1994 roku odbyła się IV Ogólnopolska Konferencja Centroprawicy na temat „Bezpieczeństwo i suwerenność państwa polskiego”. Referaty wygłosili: Jan Parys, Antoni Macierewicz, Andrzej Nowak.

29 czerwca 1994 roku Sekretariat, w celu sprawnego zbierania podpisów pod Obywatelskim Projektem Konstytucji, powołał Obywatelską Akcję Konstytucyjną.

6 lipca 1994 roku SUC wyraził zdecydowany sprzeciw wobec odsuwania przez Sejm ratyfikacji konkordatu.

19 lipca 1994 roku Akcja Konstytucyjna wystosowała apel o poparcie Obywatelskiego Projektu Konstytucji.

Od 28 do 31 lipca 1994 roku trwały, współorganizowane przez SUC niezależne obchody 50. rocznicy Powstania Warszawskiego. 3 sierpnia SUC wydał na zakończenie obchodów oświadczenie: „Przyjmujemy z głęboką satysfakcją prośbę o przebaczenie za zbrodnie dokonane przez państwo niemieckie na Narodzie Polskim, wyrażoną przez prezydenta Republiki Federalnej Niemiec Romana Herzoga w dniu 1 sierpnia 1994 roku w Warszawie. Słowa te otwierają ze strony niemieckiej - w odpowiedzi na pisanie biskupów polskich z 1965 roku - drogę do rzeczywistego pojednania naszych narodów i bezpieczeństwa Europy Środkowej”.

10 sierpnia 1994 roku odbyło się spotkanie SUC z przewodniczącym NSZZ „Solidarność” Marianem Krzaklewskim, poświęcone głównie akcji zbierania podpisów pod Obywatelskim Projektem Konstytucji.

17 sierpnia 1994 roku przedstawiciele Sekretariatu wzięli udział w I Międzynarodowym Sympozjum Falzmannowskim.

W lipca i sierpniu 1994 roku trwała akcja zbierania podpisów pod Obywatelskim Projektem Konstytucji. Przy przychylnym stanowisku Kościoła udało się zebrać wymaganą liczbę podpisów.

24 sierpnia 1994 roku SUC wydał oświadczenie w przededniu 14. rocznicy Sierpnia '80: „Składając podpis pod tym projektem (chodzi o Obywatelski Projekt Konstytucji przyp. A.A.) przyczyniamy się do zahamowania procesu rekommunikacji Polski. O takiej konieczności świadczą ostatnie fakty: nominacja Mariana Zacharskiego na szefa wywiadu czy wyrok sądu uniewinniający agentów SB Płotka i Ciastonia”.

14 września 1994 roku w posiedzeniu SUC wzięli udział przedstawiciele Krajowej Sekcji Pracowników Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność”.

21 września 1994 roku prymas Polski kardynał Józef Glemp przyjął przedstawicieli Sekretariatu: Andrzeja Anusza, Kazimierza Barczyka, Tomasza Jackowskiego, Jana Parysa, Andrzeja Rościszewskiego, Andrzeja Świtalskiego, Zdzisława Szpakowskiego, Zbigniewa Wrzesińskiego i Wojciecha Ziemińskiego. W komunikacie po spotkaniu stwierdzono między innymi: „Przedstawiono prace programowe i działania zmierzające do budowy szerokiego obozu niepodległościowo-solidarnościowego. Wskazano także, że Obywatelski Projekt Konstytucji może stać się podstawą szukania porozumień wszystkich, którym leży na sercu dobro kraju”.

27 września 1994 roku podczas kolejnej audiencji polityków centroprawicowych u ks. Prymasa Józefa Glempa były premier Jan Olszewski zwrócił się o wskazanie księdza „który mógłby uczestniczyć w pracach polityków solidarnościowo-niepodległościowych w tych wymiarach pracy, które bezpośrednio dotyczą problemów moralnych”. Wskazany duszpasterzem został ks. prałat Józef Maj. W istocie był to początek Konwentu św. Katarzyny.

28 września 1994 roku SUC wystosował życzenia dla VI Krajowego Zjazdu „Solidarności”.

5 października 1994 roku Sekretariat wydał oświadczenie w sprawie programu Narodowych Funduszy Inwestycyjnych: „Uważamy za konieczne wstrzymanie prac nad uruchomieniem programu Narodowych Funduszy Inwestycyjnych jako dotyczącego jedynie części majątku narodowego i wąskiej grupy osób oraz natychmiastowego rozpoczęcia procesu powszechnego uwłaszczenia obywateli”.

12 października 1994 roku w oświadczeniu SUC stwierdził: „Prace zjednoczeniowe powinny zostać znacznie przyspieszone, tak aby nie zaskoczyły nas nadchodzące wydarzenia polityczne”.

17 października 1994 roku Sekretariat wydał oświadczenie w sprawie sytuacji w kraju: „W ostatnim czasie zasada apolityczności armii i cywilnego kierownictwa zostały podważone. Proces desowietyzacji wojska został dziś zastąpiony działaniami rekomunizacyjnymi Ministerstwa Obrony Narodowej. Brak klarownego określenia kompetencji ministerstwa i Sztabu Generalnego stwarza dodatkowe konflikty. Konieczne jest szybkie uregulowanie prawne dotyczące zasad kierowania siłami zbrojnymi przez rząd i prezydenta”.

30 października 1994 roku odbyła się w Krakowie V Ogólnopolska Konferencja Centroprawicy na temat „Nowy ład gospodarczy - powszechne uwłaszczenie obywateli”, współorganizowana przez NSZZ „Solidarność”. Referaty wygłosili: Zbigniew Wrzesiński, Maciej Doruchowski, Tomasz Wójcik, Adam Glapiński, Dariusz Grabowski, Jerzy Żyżyński, Sławomir Dąbrowski, Kazimierz Barczyk. Jako gość wystąpił poseł Bogdan Pęk z PSL. W przyjętej uchwale uczestnicy domagali się „od premiera Waldemara Pawlaka wstrzymania wywłaszczającego Polaków z ich własności programu NFI i zastąpienia go Programem Powszechnego Uwłaszczenia Obywateli. Jest to zgodne z polską racją stanu”. Powołano Społeczną Komisję Uwłaszczenia Narodowego, która „włączyła się do uwłaszczeniowych inicjatyw NSZZ „Solidarność”.

4 listopada 1994 roku SUC wydał oświadczenie w sprawie wydarzeń na Dworcu Wschodnim w Warszawie: „Zakrawa na groteskę ultimatywne żądanie bezzwłocznego przeproszenia i zadośćuczynienia ze strony rządu RP za użycie siły wobec kilku rosyjskich podróżnych przez polską policję - podczas gdy Moskwa do dziś nawet nie przeprosiła, nie mówiąc już o zadośćuczynieniu, za wojenną napaść na Polskę 17 września 1939 roku za okupację, za wymordowanie setek tysięcy obywateli polskich, w tym jeńców wojennych, za deportowanie kilkumilionowej rzeszy Polaków w głąb Rosji i skazanie ich na niewolniczą pracę itp. Stosunki między Rzeczpospolitą Polską a Federacją Rosyjską, aby były równoprawne, rzetelne i kreatywne, wymagają osadzenia ich w prawdzie dziejowej, o to również musi zadbać polski rząd”.

11 listopada 1994 roku przedstawiciele SUC uczestniczyli w uroczystościach Święta Niepodległości w całym kraju.

30 listopada 1994 roku SUC wydał oświadczenie w sprawie przyszłych wyborów prezydenckich: „W związku ze zbliżającymi się wyborami prezydenckimi uważamy, że najbardziej odpowiednim kandydatem na prezydenta RP mógłby być przewodniczący Społecznej Komisji Konstytucyjnej, przewodniczący NSZZ «Solidarność» Marian Krzaklewski”.

3 grudnia 1994 roku odbyło się spotkanie na plebanii kościoła św. Katarzyny z udziałem Sekretariatu.

7 grudnia 1994 roku SUC poparł protest służby zdrowia.

14 grudnia 1994 roku do Sekretariatu zgłosiło akces Polskie Forum Patriotyczne i jako organizacja wspierająca Federacja Młodzieży Walczącej.

18 grudnia 1994 roku w Krakowie odbyła się VI Ogólnopolska Konferencja Centroprawicy poświęcona integracji środowisk prawicowych, przed konferencją została odprawiona Msza św. na Wawelu, podczas której ks. prałat Józef Maj stwierdził w homilii: „Niech stąd, z Krakowa, tak jak z Kalisza, Wrocławia, Lublina dojdzie do przywódców partii

wyrośli z tego samego chrześcijańskiego i polskiego pnia mocny i zdecydowany głos: chcemy jedności, a przywódcy niech znajdą do niej drogę", w przesłanym do konferencji liście przewodniczący „Solidarności” Marian Krzaklewski napisał: „W sytuacji, jaką dziś mamy na prawej i środkowej części sceny politycznej i społecznej, nie jest możliwa skuteczna konsolidacja wokół partii lub osoby, ale możliwa jest ona wokół zadania - postawionego czytelnie i kompleksowo. Dopiero po wspólnym, solidarnym sukcesie w realizacji tego zadania i przekonaniu szerokiego elektoratu, że jesteśmy nie tylko skonsolidowani, ale także skuteczni, jesteśmy w stanie przedstawić realne kandydatury w wyborach zarówno parlamentarnych jak i prezydenckich”. Ta konsolidacja, według przewodniczącego „Solidarności”, powinna dokonać się wokół Obywatelskiego Projektu Konstytucji, pod którym zebrano półtora miliona podpisów poparcia. Uczestnicy konferencji w przyjętej uchwale opowiedzieli się za „powołaniem komisji koordynacyjnej na najbliższym spotkaniu liderów na plebanii kościoła św. Katarzyny w Warszawie”.

21 grudnia 1994 roku SUC wydał oświadczenie potępiające napaść Rosji na Czeczenię: „Domagamy się od rządu Rzeczypospolitej Polskiej niezwłocznego uznania niepodległości Czeczenii”.

30 grudnia 1994 roku Sekretariat stwierdził: „Budżet państwa forsowany przez rządzącą koalicję jest wadliwy w swej konstrukcji, antyreformatorski i antyspołeczny”.

2 stycznia 1995 roku podczas kolejnego spotkania na plebanii kościoła św. Katarzyny z udziałem liderów partii prawicowych, centroprawicowych, chrześcijańskich, narodowych, ludowych, niepodległościowych oraz stowarzyszeń, powołano Konwent św. Katarzyny.

10 stycznia 1995 roku, na podstawie Konwentu św. Katarzyny po wstał Zespół Koordynacyjny, w którym znaleźli się przedstawiciele partii tworzących SUC oraz NSZZ „Solidarność”, PChD, PL, RChN-AP, RdR (Szeremietiewa), RdR (Olszewskiego), SDP, SN-D i ZChN.

13 stycznia 1995 roku Sekretariat stwierdził, że „wszystkie ugrupowania prawicowe chcące budowy wolnej i suwerennej Polski poprzez odrzucenie umów okrągłego stołu” wezmą udział w pracach Zespołu Koordynacyjnego.

19 stycznia 1995 roku odbyło się kolejne posiedzenie Zespołu Koordynacyjnego. „W obliczu ewentualnych wyborów parlamentarnych podkreślono konieczność budowy jednego, szerokiego bloku ugrupowań patriotycznych, chrześcijańskich i narodowych wraz z NSZZ «Solidarność»”.

22 stycznia 1995 roku w Krakowie odbyła się VII Konferencja Centroprawicy na temat „Edukacja - Wychowanie Młodzież”, poprzedzona Mszą św. w intencji Ojczyzny u grobu św. Jana Kantego. Podczas mszy odczytano posłanie ks. prymasa Józefa Glempa: „Niech piękne tradycje polskiego nauczania, ukazane w osobie pokornego uczonego ks. Jana Kantego i Stanisława ze Skalbmierza, będą natchnieniem do wytrwałych wysiłków, podejmowanych w jedności przez kręgi osób kochających Ojczyznę”. Referaty i komunikaty wygłosili: ks. prałat Józef Maj, Tomasz Strzembosz, Jacek Trznadel, Mirosław Handke, Barbara Bubula, Stefan Kubowicz, Wojciech Ziemiński, Gniewomir Rokosz-Kuczyński, Wojciech Hausner, Witold Repetowicz, Dariusz Winek, Witold Borowski, Jan Żaryn, Urszula Korab, Andrzej Stypuła. W uchwale politycznej uczestnicy konferencji stwierdzili: „Obecna koalicja rządowa wyczerpała swoje polityczne możliwości i powinna zostać poddana weryfikacji poprzez przedterminowe wybory parlamentarne”.

3 lutego 1995 roku SUC wydał oświadczenie o aktualnej sytuacji w kraju: „Sekretariat Ugrupowań Centroprawicowych poprze prawne i konstytucyjne działania prezydenta zmierzające do rozwiązania obecnego parlamentu”.

4 lutego 1995 roku obradował Zespół Koordynacyjny. „W obliczu prawdopodobnych przedterminowych wyborów parlamentarnych podkreślono konieczność rychłej budowy jednego szerokiego bloku wyborczego politycznych ugrupowań patriotycznych, chrześcijańskich i narodowych wraz z NSZZ «Solidarność». Odrzucamy możliwość jakiegokolwiek współpracy z partiami skupionymi wokół Unii Wolności, które pod hasłem «obozu posierpniowego» kontynuują w istocie «układ okrągłego stołu»”.

5 lutego 1995 roku Konwent św. Katarzyny opublikował stanowisko w sprawie konieczności szybkiego ratyfikowania przez Polskę konkordatu.

Sekretariat Ugrupowań Centroprawicowych przygotował dla Zespołu Koordynacyjnego projekt deklaracji, który jest podsumowaniem prac programowych Sekretariatu. Przy jego opracowaniu wykorzystano materiały z siedmiu konferencji krakowskich i Obywatelski Projekt Konstytucji.

Zbliżał się termin wyborów prezydenckich. Konwent św. Katarzyny miał szansę stać się najpoważniejszą płaszczyzną wyłonienia jednego kandydata obozu i centroprawicowego w tych wyborach.

Decydujące spotkanie Konwentu św. Katarzyny odbywało się od 30 czerwca do 2 lipca w klasztorze w Sulejówku. Uczestniczyli w nim ks. Józef Maj i przewodniczący Solidarności Marian Krzaklewski. Spotkanie miało wyłonić kandydata na prezydenta.

W ciągu trzech dni przesłuchano wszystkich kandydatów starających się o poparcie Konwentu: Hannę Gronkiewicz-Waltz, Leszka Moczulskiego, Jana Olszewskiego i Jana Parysa. Ten ostatni, po swoim wystąpieniu, wycofał się. Przeprowadzono sondażowe głosowanie, którego wyniki znał tylko ks. Maj. Na prośbę Mariana Krzaklewskiego zdecydowano nie kończyć jeszcze procedury wyboru i zlecić Ośrodkowi Prac Społeczno-Zawodowych w Łodzi przeprowadzenie dodatkowych badań preferencji wyborczych. Ich wyniki miały być wzięte pod uwagę przy ostatecznej decyzji.

18 lipca, w związku z pojawieniem się w prasie sprzecznych informacji na temat wyników głosowania kandydatów Konwentu św. Katarzyny, rzecznik Konwentu - Teresa Skupień - wydała komunikat, w którym ujawniła wyniki głosowania: pierwsza - Hanna Gronkiewicz-Waltz, drugi - Jan Olszewski, trzeci Leszek Moczulski.

Jan Olszewski nie pogodził się z wynikiem głosowania i publicznie twierdził, że to on wygrał głosowanie sondażowe w Sulejówku. W związku z tym ks. Józef Maj ogłosił szczegółowe wyniki głosowania: Hanna Gronkiewicz Waltz - 5,5 głosów oraz poparcie Solidarności liczone za dwa głosy, Jan Olszewski - 6,5 głosów, Leszek Moczulski - 2 głosy. Potwierdzało to wcześniejszy komunikat Teresy Skupień, ale nie wyjaśniło sytuacji. Sprawą kluczową było to, czy przedstawiciel Solidarności w trakcie sondażowego głosowania ujawnił swoją opinię na temat kandydatów. Uczestniczyłem w głosowaniu w Sulejówku i mogę potwierdzić oświadczenie ks. Józefa Maja, że przedstawiciel Związku zajął stanowisko w imieniu Solidarności. Kazimierz Janiak, wiceprzewodniczący Komisji Krajowej Solidarności, pytany o to przez dziennikarzy, jednak zaprzeczył. Starłem się go zrozumieć. Solidarność była zdecydowanie przeciwna ujawnianiu wyników głosowania. Liderzy Związku obawiali się, że jeśli ich stanowisko zostanie ogłoszone publicznie, nie będą w pełni wiarygodni w rozmowach z Lechem Wałęsą. Urzędujący prezydent będzie ich już traktował

jako stronę, a nie mediatorów dążących do wyłonienia jednego, poważnego kandydata centroprawicy.

Podobnie zdał się zachowywać ks. Józef Maj. W imię dążenia do wyłonienia jednego kandydata, do czego niezbędna była Solidarność, nie kwalifikował zachowania przedstawicieli Związku. Cała sytuacja spowodowała jednak nieodwracalny upadek autorytetu Konwentu św. Katarzyny.

Wszyscy uczestnicy Konwentu zdecydowali się czekać na raport przygotowany przez Ośrodek Prac Społeczno-Zawodowych. Jego wyniki miały ostatecznie zdecydować, kto będzie kandydatem Konwentu w wyborach.

17 sierpnia odbyło się decydujące spotkanie Konwentu. Po proteście i opuszczeniu sali obrad przez przedstawicieli ugrupowań popierających kandydaturę Jana Olszewskiego i 711Leszka Moczulskiego, Konwent zdecydował, że jego kandydatem w wyborach prezydenckich będzie Hanna Gronkiewicz-Waltz.

Konwent św. Katarzyny przestał działać. Jednak pozostało doświadczenie, które w sposób decydujący przyczyniło się do powstania w czerwcu 1996 roku Akcji Wyborczej Solidarność, która rok później wygrała wybory.

Właśnie na plebanii kościoła św. Katarzyny, u ks. prałata Józefa Maja, gromadzili się przedstawiciele ugrupowań, którzy wcześniej przez wiele miesięcy nawet ze sobą nie rozmawiali i pozostawali w głębokim konflikcie.

Sytuacja zmieniła się w szczególnej atmosferze służewieckiej plebanii.

Doświadczenie wyborów prezydenckich 1995 roku było bolesne. Jednak to trzon Konwentu utworzył Akcję Wyborczą Solidarność, która dwa lata później wygrała wybory parlamentarne. Lekcja Konwentu św. Katarzyny została odrobiona.